

Debrecennek immár két színháza van

Az ötéves ZeneTheatrum nem pihen – új darabjuk, A dzsungel könyve hatalmas siker.

Nemrég ismét felcsendültek az ismert musical, A dzsungel könyve dallamai Debrecenben, ezúttal a Lovardában – a ZeneTheatrum állította színpadra. A darab az egyesület eddigi legsikerültebb produkciója és egyben az első olyan előadása, amit az egész pici gyerekek is garantáltan élvezni fognak. Amióta megtudtam, hogy „mi készül a Lovardában”, lázasan vártam a bemutató napját. Be kell vallanom, Dés László és Geszti Péter musicalje iránt kicsit elfogult vagyok – mintegy kilenc éve ennek a darabnak a hatására szerettem bele végérvényesen a színházba. Akkor imádtam – többször is megnéztem, a jelmezek, a koreográfia, a színpadkép, az óriási vizuális és hangyi élmény még most is bennem él. Érthető tehát, hogy érdeklődéssel vártam a ZeneTheatrum produkcióját. „Úgysem lesz olyan, mint az volt” – gondoltam.

Mindent elsőpró látvány

A kellemes csalódások sorozata akkor kezdődött, mikor felgördült a függöny. A díszlet nagyon biztató volt. A háttérben egy óriási festmény, mely hitelesen adja át a nézőnek a „dzsungel-feelinget”. A színpadon a háttérhez tökéletesen illeszkedő díszletek, aprólékosan megmunkált faragmányokkal díszített elemek, sziklák – ahogy az egy igazi dzsungeltől „elvárható”. Már az első jelenetben, mely az emberek falu-

A falu népe és Buldeo

A keselyűk tánca

Ká és Bagira

jában játszódik, nyilvánvalóvá válik a néző számára, hogy nem amatőr színházi produkcióval van dolga – a statisztéria, a gondosan kidolgozott koreográfia, az igényes és szép jelmezek mind-mind tökéletes színházi hatást és élményt nyújtanak, még a musicalek iránt nem oly elfogult néző számára is.

Tarzanos Maugli

A ZeneTheatrumnál megszokhattuk, hogy a főbb szereplők általában ugyanabból a profi gárdából kerülnek ki – míg más esetekben nyilvánvaló, hogy melyik szerepet ki kapja. A dzsungel könyvének nekem egészen a színpadra kerülésig kérdéses volt egy-egy karakter megformálóját. A két örök kedvenc figura a szigorú, de jószájú Balu és a Maugli anyja helyett anyjaként szerető feketepárduc, Bagira. A „bölcshöz” medve hiteles megformálóját Jámor József, akit anno Csil szerepében láthattunk a debreceni közönség. Nagy meglepetés a Bagirát alakító Mező Kriszta. Őt eddig csak énekelni hallhattuk, most azonban bebizonyította, hogy prózai szerepekben is megállja a helyét. A határozott és tekintélyt parancsoló Ká karakteréhez Csáki Szabolcs kiforrott hangja és szép hangszíne tökéletesen passzolt. Sári Éva kapta Túna szerepét – jól játszott és szépen énekelt, mint mindig. Férjét, a hatalmas Buldeót Hajdú Péter formálta meg – sziporkázó játékanak köszönhetően ezzel az egyébként negatív karakterrel most először

A kis Maugli a majmok körében

mintha kicsit szimpatizálni kezdtem volna. A darab során igazából végig azt vártam, hogy vajon ki lesz a nagy Maugli megformálója – óriási meglepetés volt Koroknai Árpád, aki eddigi tapasztalataim alapján nem kifejezetten egy ifjú és naiv „dzsungelfia”-karakter, kicsit „tarzanos” Mauglija mégis telitalálatnak bizonyult. A darab két abszolút „sztárja” két negatív figura – Sirkán a főgonosz, valamint Csil, aki folyton csak a „tetemet viszi”. Tokaji Csaba tigrise olyan, mintha neki írták volna a szerepet, Révész Béla keselyűje pedig egyszerűen fenomenális – a hangzavarból ítélve ezt nem csak én érzékeltem így.

Kovács Dóra

A ZeneTheatrum következő produkciója a Valahol Európában című musical lesz.

